

PRZYWITANIE

Cześć!

Zapraszamy Cię do wzięcia udziału w grze miejskiej.

Gra miejska to taka gra, w którą można grać w trakcie spaceru po mieście.

Ale w tą grę możesz też zagrać, będąc w domu.

Tą grę wymyśliło pięć osób: Ela, Magda, Natalia, Kuba i Szymon.

Chcemy, żeby ta gra dała Ci dużo dobrej zabawy.

Ale chcemy też nauczyć Cię trochę o tym, jak Kraków wyglądał dawno temu.

Cieszymy się, że tu jesteś i że chcesz zagrać w naszą grę.

Życzymy Ci dobrej zabawy!

NA CZYM POLEGA GRA?

Żeby zagrać w grę, musisz sobie wyobrazić, że jesteś detektywem.

Jako detektyw musisz zająć się naprawdę poważnymi sprawami.

W tej grze musisz dowiedzieć się, dlaczego nie żyje aktor, który pracował w teatrze.

Żeby dowiedzieć się, dlaczego aktor nie żyje, musisz posłuchać kilku osób.

Każda z tych osób знаła aktora i wie coś na jego temat.

Niektórzy wiedzą o aktorze dużo i chcą Ci to powiedzieć.

Ale inni – na przykład ci, którzy nie lubili aktora – nie będą chcieli Ci powiedzieć, co się stało.

Ponieważ jesteś detektywem, musisz zastanowić się, kto mówi prawdę, a kto kłamie.

Możesz na przykład zastanowić się, kto nie lubił aktora i dlaczego go nie lubił.

- Czy któryś z Twoich rozmówców chciał, żeby aktor zniknął?
- Kto był w teatrze w chwili, kiedy umarł aktor?

Musisz uważnie słuchać wszystkich wypowiedzi.

W tych wypowiedziach są odpowiedzi na powyższe pytania.

Podczas gry otrzymasz kilka dokumentów.

Pomogą Ci one w rozwiązaniu zagadki.

Będą to na przykład mapa Krakowa, gazeta i inne dokumenty.

Znajdziesz je wszystkie w pliku „Materiały towarzyszące”.

Bądź cierpliwy.

Otwórz te dokumenty dopiero, gdy zobaczysz w poniższym tekście ikonkę .

Pamiętaj, że praca detektywa nie jest łatwa.

Dlatego musisz się bardzo postarać.

Możesz zagrać w tą grę sam.

Ale my uważamy, że zabawa jest lepsza, kiedy gra w nią więcej osób.

Możesz zaprosić do gry swojego nauczyciela lub kolegę.

Albo możesz zaprosić rodziców.

Możecie zagrać na spacerze.

Jeśli odwiedzicie miejsca, które wymieniamy w grze, to spacer zajmie Wam około 90 minut.

Załóż wygodne buty i ubierz się odpowiednio do pogody za oknem.

Możliwe, że zmęczysz się w trakcie spaceru.

Ale możecie też wziąć te kartki do ręki i zagrać w domu.

Na przykład siedząc na kanapie.

Gra zajmie Wam wtedy około 60 minut.

WPROWADZENIE

Jesteś detektywem.

Stoisz na dworcu w Krakowie i chcesz wsiąść w pociąg.

Chcesz wrócić do siebie do domu.

Ale ktoś chwyta Cię za ramię.

To Twój kolega z pracy.

Mówi do Ciebie tak:

„Dobrze, że zdążyłem, zanim wsiadłeś do pociągu.

Biegłem bardzo szybko, żeby zdążyć.

Nie możesz jechać.

Musisz przeprowadzić wywiad ze znanym aktorem.

Ten aktor nazywa się Andrzej Rzepecki.

Andrzej Rzepecki właśnie oświadczył się aktorce.

Oświadczył się, czyli poprosił ją, by została jego żoną.

Ta aktorka to Zofia Krasnopolska.

Wszyscy mieszkańcy Krakowa chcą wiedzieć, jak Andrzej poznał Zofię.

I czy Andrzej dał Zofii jakieś piękne prezenty”.

Ty zastanawiasz się chwilę.

Chciałeś wrócić do siebie do domu.

Ale taka rozmowa z aktorem to duża okazja.

Możesz zarobić dużo pieniędzy.

Dlatego postanawiasz, że nie wsiądziesz do tego pociągu.

Zostaniesz w Krakowie jeszcze jeden dzień.

Chcesz porozmawiać z tym aktorem, Andrzejem Rzepeckim.

Dlatego idziesz od razu do teatru.

 Możesz teraz zobaczyć plan Krakowa.

Plan Krakowa to taka mapa.

Na tej mapie zaznaczyliśmy kilka ważnych miejsc.

Warto zobaczyć te miejsca.

Te miejsca to na przykład piękne kamienice na ulicy Szpitalnej.

Albo piękny budynek Teatru imienia Juliusza Słowackiego.

 Możesz też przeczytać poranne wydanie „Czasu”.

„Czas” to gazeta.

W tej gazecie znajdziesz różne artykuły.

W tych artykułach są podpowiedzi, które pomogą Ci zrozumieć, co stało się z Andrzejem.

Plac Świętego Ducha

Przed teatrem stoi bardzo dużo ludzi.
Rozmawiają głośno, czasami krzyczą.
Chcesz wejść do teatru, ale w drzwiach stoi policjant.
Policjant nie pozwala Ci wejść do środka, do teatru.
Policjant pyta Cię, dlaczego chcesz wejść do teatru.
Odpowiadasz policjantowi: „Chcę porozmawiać z aktorem, Andrzejem Rzepeckim”.
Ale policjant mówi:
„Nie może pan z nim porozmawiać.
Ten aktor, Andrzej Rzepecki, nie żyje.
Zmarł dziś.
Ktoś go znalazł w garderobie aktorki, Zofii Krasnopolskiej”.

Na placu przed teatrem kilka osób zaczyna się bić.
Policjant idzie do tych ludzi, żeby przerwać bójkę.
Ale Ty chcesz być detektywem.
Chcesz się dowiedzieć, co się stało, że aktor nie żyje.
Policjant jest teraz zajęty i nie patrzy na drzwi do teatru.
Wchodzisz do teatru.

Teatr Miejski – garderobiana

Jesteś w Teatrze.
Na szczęście nikt Cię nie zauważył.
Postanowiłeś pójść od razu do garderoby Zofii Krasnopolskiej.
Garderoba to miejsce, w którym aktorzy się przebierają.
To właśnie tutaj, w garderobie, leży Andrzej Rzepecki.
Ale nie widzisz go, jego ciało jest przykryte białym materiałem.
Widzisz za to, że niedaleko leży zegarek ze stłuczoną szybką.
Zegarek przestał działać.

Wskazówki zatrzymały się o godzinie 12.07.

O tej godzinie zmarł Andrzej.

Niedaleko, na szafce, leży bukiet czerwonych róż.

Jesteś ciekawy, od kogo Zofia dostała te róże.

Podchodzisz i widzisz malutki liścik.

Bierzesz ten liścik do ręki.

Ale nagle słyszysz kroki na korytarzu.

Chowasz ten liścik szybko do swojej kieszeni.

Wychodzisz z pokoju.

Na korytarzu stoi kobieta.

Ta kobieta nazywa się Adela Pilch.

Adela Pilch to garderobiana.

Garderobiana to taka osoba, która dopasowuje ubrania dla wszystkich aktorów.

Garderobiana jest bardzo smutna.

Pytasz ją, dlaczego jest taka smutna.

Garderobiana odpowiada:

„Stała się straszna rzecz.

Kto zabił Andrzeja?

Ja nie wiem, kto to zrobił.

Może pan wie, co się stało?

Widziałam nieżywego Andrzeja.

Andrzej wyglądał wtedy bardzo źle.

Ktoś zabił Andrzeja pończochą w garderobie.

To była garderoba Zofii Krasnopolskiej.

Ja przyszedłam do teatru o godzinie 9.10.

Miałam dużo rzeczy do przygotowania.

Wiedziałam, że Andrzej spotykał się z różnymi kobietami.

Zosia często płakała przez Andrzeja.

Nie wiem, kto zabił Andrzeja.

Byłam cały czas w swoim pokoju, kiedy to się stało.

Młody policjant już zadawał mi różne pytania.

Jest taka osoba w teatrze, która wie, kto wchodzi do teatru i o której godzinie.

Taką osobą jest portier.

Chce pan wiedzieć, kto dziś był w teatrze?

Proszę iść do portiera.

Portier to mężczyzna.

Pracuje przy wejściu do teatru.

Portier widzi i wie dużo rzeczy”.

📖 Zanim pójdziesz do portiera, możesz przeczytać **Liścik z bukietu**, który trzymasz w kieszeni.

📖 Sprawdź, do kogo należał **Scenariusz**, który znalazłeś w garderobie.

Teatr Miejski – portier

Garderobiana powiedziała Ci, że warto wybrać się do portiera.

Idziesz do portiera.

Pytasz go, czy widział dziś jakieś podejrzane osoby.

„Pyta mnie pan, co dziś widziałem?

Dzisiaj rozmawialiśmy z Franciszkiem o pogrzebie jego siostry.

Franciszek to posługacz, czyli osoba, która przynosi różne rzeczy do teatru.

Potem widziałem Zofię.

Zofia biegła i płakała.

W mojej pracy zapisuję różne rzeczy w specjalnej księdze.

Księga to taka duża książka z kartkami, na których można coś zapisywać.

Ja zapisuję codziennie, kto wchodzi do teatru i kto z niego wychodzi.

Zapisałem więc, że Zofia wyszła z teatru.

Moja praca jest bardzo ciężka.

Muszę tu wszystkim pomagać.
Dostaję mało pieniędzy za swoją pracę.
Ale bardzo się staram, żeby pracować dobrze.
W mojej księdze zapisuję wszystkie rzeczy.
Może pan przeczytać, co napisałem”.

 Zobacz, jak wygląda **Rejestr wejść i wyjść**.

Hotel u Pollera – Zofia Krasnopolska

Portier powiedział Ci, że aktorka wyszła z teatru.
Chcesz porozmawiać z aktorką.
Wiesz, że ona mieszka w hotelu niedaleko teatru.
Ten hotel nazywa się Hotel u Pollera.
Wchodzisz do hotelu.
Pukasz do drzwi aktorki.
Aktorka jest w swoim pokoju.
Pytasz aktorkę, jak ona się czuje.
Aktorka Ci odpowiada:

„Źle się czuję.
Boli mnie głowa.
Trudno mi w to wszystko uwierzyć.
Widziałam Andrzeja dziś rano.
Rozmawialiśmy u mnie w garderobie.
Andrzej ostatnio pił dużo alkoholu.
Po alkoholu Andrzej źle się zachowywał.
Byłam bardzo zła na Andrzeja.
Powiedziałam Andrzejowi niemiłe słowa.

Pokłóciłam się z Andrzejem.
Potem rozplakałam się.
Wybiegłam z teatru i przybiegłam od razu do mojego pokoju.
Teraz Andrzej nie żyje.
Jest mi bardzo smutno.
Policjanci zadawali mi dużo pytań.
Policja myśli, że to ja zabiłam Andrzeja.
Ale ja kocham Andrzeja.
Wiele innych kobiet też kochało Andrzeja.
Na przykład Adela kochała Andrzeja.
Ale Andrzej chciał, żebym została jego żoną.
Niedługo miałam wziąć ślub z Andrzejem.

Teraz nie ma Andrzeja.
Jestem bardzo smutna.
Tylko jedna osoba jest dla mnie dobra.
Ta osoba to Jan Samulewski.
Jan to mój kolega z pracy.
Mieszka teraz w pokoju obok”.

Hotel u Pollera – Jan Samulewski

Nie znasz Jana Samulewskiego.
Ale Jan mieszka zaraz obok pokoju Zofii.
Masz bardzo blisko.
Dlatego idziesz do pokoju, w którym mieszka Jan Samulewski.
Jan opowiada Ci, jak wyglądał ten dzień, kiedy zmarł Andrzej:

„Premiera to pierwszy pokaz przedstawienia teatralnego.

Dzień przed premierą wszyscy aktorzy są zdenerwowani.
Stresują się swoim pierwszym występem.
Ja też się stresowałem.
Tego dnia mieliśmy próbę generalną.
Próba generalna to ostatnia próba przed premierą.
Aktorzy powtarzają wtedy cały tekst.
To bardzo ważne, żeby często powtarzać tekst.
W trakcie przedstawienia aktor nie może zapomnieć swojego tekstu.
Przyszedłem do teatru pół godziny przed próbą.
To była godzina 9.30.
Próba do przedstawienia rozpoczęła się o godzinie 10.00.
Na tej próbie był też Andrzej.
Ale Andrzej był pijany.
Andrzej zapomniał, co ma mówić na przedstawieniu.
Zofia się zdenerwowała.
Ja też się zdenerwowałem, że Andrzej nie pamięta tekstu.
Nie lubiłem Andrzeja.
Andrzej często był nieprzygotowany do pracy.
Teraz Zofia płacze, bo Andrzej nie żyje.
Ale Andrzej byłby złym mężem dla Zosi.
Andrzej spotykał się z wieloma kobietami.
Spotykał się na przykład z Adelą Pilch.
Adela Pilch to nasza garderobiana.
Garderobiana pomaga aktorom zmieniać kostiumy.

Pan mnie pyta o dzień, w którym Andrzej zmarł.
W tym dniu ja i inni aktorzy poszliśmy do Cukierni Lwowskiej.
Cukiernia to miejsce, w którym są słodkie rzeczy do jedzenia.
O godzinie 14.00 miała być druga próba w teatrze.
Andrzej nie przyszedł na tą próbę.

Poszedłem szukać Andrzeja w jego garderobie.
Ale w garderobie nie było Andrzeja.
Poszedłem go szukać w garderobie Zofii.
W tej garderobie znalazłem Andrzeja.
Andrzej leżał na podłodze na brzuchu.
Pomyślałem, że Andrzej znowu pił alkohol i śpi.
Podszedłem do Andrzeja i obróciłem go na plecy.
Andrzej wyglądał bardzo źle.
Miał straszne oczy.
Andrzej miał na szyi zawiązany kawałek ubrania.
Szybko stamtąd uciekłem.
Powiedziałem wszystkim, że Andrzej nie żyje.
Potem przyjechała policja”.

Kawiarnia u Janikowskiego – kelner

Twoi rozmówcy powiedzieli Ci, że Andrzej Rzepecki często bywał w kawiarni.
Ta kawiarnia nazywa się Kawiarnia Janikowskiego.
W tej kawiarni można dostać pyszny deser lodowy.
Albo pachnącą kawę.
Wołasz kelnera i prosisz go o kawę.
Pytasz kelnera:
– Czy zna pan Andrzeja Rzepeckiego?
Kelner Ci odpowiada:
– Ja znam bardzo dużo osób.
Do kawiarni przychodzą różne osoby.
Jedni są bogaci, a inni są biedni.
Wczoraj na przykład był tu taki aktor: Jan Samulewski.
On się kocha w tej aktorce, Zofii Krasnopolskiej.

Ale Zofia nie kocha Jana.
Zofia kocha Andrzeja Rzepeckiego.
Ostatnio przyszedł do kawiarni smutny mężczyzna.
Miał na imię Franciszek.
Franciszek powiedział mi, że jego siostra wskoczyła do Wisły i się utopiła.
W gazecie jest artykuł na ten temat.
Franciszek mnie wczoraj pytał o tego aktora, Andrzeja Rzepeckiego.
Franciszek był smutny.
Płakał i pisał coś na małej karteczce.
Andrzej Rzepecki też tutaj przychodził.
Ale Andrzej często był pijany.
Pijani ludzie mówią różne rzeczy, które nie zawsze są prawdą.
Ja nie wierzę pijanym ludziom.
Dziś przyszła do mnie policja i pytali mnie o Andrzeja.
Powiedziałem policji to samo co panu.
Ja nic nie wiem o Andrzeju.
Ale może pan iść na Planty.
Andrzej znał dużo osób na Plantach”.

Dom pod Krzyżem – posługacz

Kelner powiedział Ci o Franciszku.
Franciszek płakał w kawiarni i pytał o Andrzeja Rzepeckiego.
Wiesz, że Franciszek był posługaczem.
A posługacze często spotykają się pod Domem pod Krzyżem.
Dlatego idziesz pod Dom pod Krzyżem.
To niedaleko.
Pytasz Franciszka, co robił dziś w teatrze:
Franciszek Ci odpowiada:

„Pracuję dla teatru od lat.
Przywożę kostiumy dla aktorów.
Znam dobrze wszystkich aktorów teatru.
Nie lubię się spóźniać.
Nikt nigdy nie narzekał na moją pracę.
Lubię swoją pracę.
Wolę myśleć o mojej pracy niż o smutnych rzeczach.
Wolę pracować niż myśleć o śmierci mojej siostry.
Czasami przywożę do teatru inne rzeczy.
Wczoraj na przykład przywiozłem tej aktorce bukiet kwiatów.
Do bukietu dołączony był liścik.
Dziś też byłem w teatrze, jakoś około godziny 12.00.
Rozmawiałem chwilę z portierem.
Widziałem, jak ta aktorka, Zofia Krasnopolska, płacze i wybiega z teatru.
Ale ja się spieszyłem.
Miałem przekazać Andrzejowi Rzepeckiemu kostiumy.
Poszedłem do garderoby Andrzeja.
W środku nikogo nie było.
Zostawiłem kostiumy i wyszedłem.
Nikogo więcej nie spotkałem”.

Altana koncertowa na plantach – Lola

Przypominasz sobie o liściku, który znalazłeś w garderobie.
W liściku była informacja o spotkaniu.
Spotkanie miało się odbyć dziś, w altanie koncertowej.
Idziesz do altany koncertowej.
Spotykasz wysoką kobietę.
Kobieta ma na imię Lola.
Lola mówi do Ciebie:

„Cześć.

Chcesz porozmawiać o Andrzeju?

Znam Andrzeja.

Andrzej mówił, że mnie kocha.

Andrzej często przychodził do mnie po swojej pracy.

Mówił, że za mną tęskni.

Andrzeja znałam od wielu lat.

Andrzej często opowiadał o Rozalii.

Niestety Rozalia wskoczyła do rzeki i umarła.

Andrzej opowiadał też o innych kobietach.

Andrzej bardzo lubił kobiety.

Zawsze mówił, że mnie lubi najbardziej ze wszystkich”.

ROZWIĄZANIE ZAGADKI

1. Kto zabił Andrzeja Rzepeckiego, aktora Teatru Miejskiego?

- a) aktorka – Zofia Krasnopolska
- b) posługacz – Franciszek Śmigielski
- c) aktor – Jan Samulewski
- d) garderobiana – Adela Pilch

2. Gdzie rozmawiałeś z mordercą?

- a) w Teatrze Miejskim
- b) w Hotelu u Pollera
- c) pod Domem pod Krzyżem

3. Kto napisał liścik do aktorki?

inkluzywna gra miejska

AKTOR na DESKACH

KRYMINAŁ KRAKOWSKI

- a) Lola, znajoma Andrzeja
- b) posługacz, Franciszek Śmigielski
- c) aktor, Jan Samulewski
- d) garderobiana, Adela Pilch